

Ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας στην Ι. Επισκοπή Χώρας για τον Εσπερινό της Αποκαθλώσεως

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Τη Μεγάλη Παρασκευή, 10 Απριλίου, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, ο οποίος πραγματοποιεί ποιμαντική επίσκεψη στη Μελβούρνη, χοροστάτησε στον Εσπερινό της Αποκαθλώσεως στον Ιερό Ναό του Αγίου Νεκταρίου Fawkner, στην Ιερά Επισκοπή Χώρας.

Κατά την Ακολουθία, τον Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Χώρας κ. Ευμένιος και Μελβούρνης κ. Κυριακός, ο Ιερατικός Προϊστάμενος της Ενορίας, π. Κωνσταντίνος Αποστολλέλης, και άλλοι κληρικοί εκ των δύο Ι. Επισκοπών της Βικτώριας. Παρέστη η Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στη Μελβούρνη κ. Δήμητρα Γεωργαντζόγλου, οι Άρχοντες της Μ.τ.Χ.Ε. κ.κ. Μάριος Καλογιάννης και Αντώνιος Τσουρδαλάκης, και πολυάριθμοι πιστοί, οι οποίοι προσκύνησαν τον Εσταυρωμένο με ευλάβεια και συγκίνηση.

Το εμπνευσμένο κήρυγμα του Αρχιεπισκόπου είχε ως επίκεντρο τα δύο πρόσωπα,

που βρήκαν το θάρρος να ανέβουν στον λόφο του Γολγοθά, να αποκαθλώσουν από τον Σταυρό το άχραντο σώμα του Χριστού και να το ενταφιάσουν με τις πρέπουσες τιμές. Ο λόγος, για τον Ιωσήφ τον από Αριμαθαίας και τον Νικόδημο τον νυχτερινό μαθητή του Κυρίου.

Ο Σεβασμιώτατος διέκρινε εισαγωγικά ότι επρόκειτο για κρυφούς μαθητές του Χριστού, οι οποίοι, ωστόσο, έδωσαν μαρτυρία αληθινής πίστεως και αφοσιώσεως. Τονίζοντας το απaráμιλλο θάρρος που επέδειξαν, επεσήμανε ότι αυτό ανέβλυζε από τη γνήσια αγάπη για τον διδάσκαλό τους και από τη βαθειά πίστη τους.

Εστιάζοντας, μάλιστα, στο θάρρος του Ιωσήφ να παρουσιαστεί ενώπιον του Πιλάτου και να του ζητήσει να κηδέψει το σώμα του Ιησού, υπογράμμισε χαρακτηριστικά ότι «πήγε και ζήτησε τον Χριστό όχι όταν Αυτός έκανε θαύματα, όχι όταν όλοι Τον υποδέχονταν με επευφημίες και ζητωκραυγές, αλλά σε εκείνη τη στιγμή της “αδυναμίας”, τη στιγμή που όλοι είχαν εξαφανιστεί και κάτω από τον Σταυρό είχαν παραμείνει μόνο δύο πρόσωπα: Η Παναγία και ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος».

«Ο Ιωσήφ ενήργησε σύμφωνα με την πίστη του και ακούγοντας την καρδιά του, όχι τη λογική», προσέθεσε ο Αρχιεπίσκοπος, εντοπίζοντας ένα βαθύ χάσμα ανάμεσα στη στάση αυτή των κρυφών μαθητών του Κυρίου και στο κυρίαρχο πνεύμα της σύγχρονης κοινωνίας. «Εμείς συνήθως σκεπτόμαστε εγκεφαλικά», παρατήρησε, «και την καρδιά την έχουμε αφήσει στο περιθώριο». Επισημαίνοντας ότι οι αποφάσεις και οι κρίσεις του σύγχρονου ανθρώπου εξαρτώνται συνήθως από

ψυχρούς αριθμούς και ιδιοτελή συμφέροντα, ανέδειξε ορισμένες από τις επικίνδυνες προεκτάσεις και τις συνέπειες αυτής της στάσης ζωής: την ειδωλοποίηση προσώπων που στερούνται πίστωσης, ιδανικών και αξιών, αλλά και τη διατάραξη της ειρήνης στον κόσμο μας, με ολοένα αυξανόμενες εντάσεις και πολεμικές συρράξεις.

Κατακλείοντας, μαζί με τις ευχές του για την εορτή της Αναστάσεως του Κυρίου, ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος απηύθυνε στους παρισταμένους πιστούς την πατρική παράκληση να λειτουργούν περισσότερο με την καρδιά τους και να μιμηθούν το παράδειγμα των Αγίων Ιωσήφ και Νικοδήμου, οι οποίοι, παρότι διέθεταν εξουσία και ήταν καταξιωμένοι στην κοινωνία της εποχής τους, αγνόησαν τη λογική, άκουσαν την καρδιά τους και πρώτο μέλημά τους έγινε ο Χριστός.

